

ORDRE DEL CULTE del 17 d'agost del 2008

Preludi musical

Invocació

Salm 66

Himne 166 H.C.

Pregaria

Lectures bíbliques

Isaïes 42

Lluc 4, 16-30

Les nostres ofrenes
Anuncis i comunicacions

Himne 54 C.G.

Missatge de la Paraula de Déu
A càrrec d'Àngel Llorent

Interludi musical

Santa Cena
(es cantaran els himnes H.C. 247 i 249)

Oració

Himne 74 C.G.

Benedicció

Postludi musical

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1106 - 17 d'agost de 2008

A QUÈ JUGUEM?

Divendres. 4.000.000.000 d'espectadors, diuen, que han seguit la retransmissió de la cerimònia d'obertura dels jocs olímpics de Pekín. Uns jocs controvertits, encara que al final les veus de protesta, les que volien atreure l'atenció cap a les injustícies flagrants han sigut prou silenciades. El Tibet, que lluita per la seva llibertat. La manca de llibertats, encara, a China. La revolta de ciutadans de Pekín, perjudicats per una ciutat bolcada en l'organització dels jocs. Ciutadans expropiats i encara no compensats. Gent que s'ha quedat sense casa. Veus silenciades. Tot això, al final, no ha pesat prou. La macro festa s'ha anat organitzant. Els països, amb les seves federacions esportives han anat acudint. Diuen, no ho sé de ben cert, que hi ha atletes que s'han

negat a anar-hi.

Hi ha massa contradiccions al voltant d'aquests jocs. Ciutadans, premsa, sota control. Prohibició de captar certes imatges. Dificultats per connectar-se a internet per fer passar missatges de protesta. Manipulacions per part del poder polític, i econòmic, per donar al món una imatge de normalitat, de força.

Al final la maquinària ha donat resultat. Els centres al voltant dels quals giren els interessos econòmics han guanyat la partida. Com sempre. Evidentment. Complicitat entre els mitjans de comunicació i les multinacionals. El negoci, el primer de tot: drets d'imatge, operacions de màrqueting, grans empreses que mai deixen d'apuntar-se al carro dels jocs per treure'n tallada. Tot això ha sigut més important. Molt més important que tota la resta. Molt més important que la injustícia d'un poble oprimat, al que se li nega el dret de ser ell mateix, de

Església Protestant de Barcelona - Centre

Carrer dels Tallers, 26 08001 Barcelona - Tel. 93-318.97.98
Correu electrònic: el_butlleti@terra.es web: www.esglesiatallers.org

defensar la seva cultura, les seves institucions.

4.000.000.000 d'espectador es miren la cerimònia. Tot espectacular. Com més avança la litúrgia olímpica més augmenta el clamor dels espectadors. Ja ho sabem. A Barcelona en vam fer l'experiència. I al final, el clímax: l'encesa del pebeter, i apoteosi final. Focs artificials en diferents punts de la ciutat de Pekín. Una visió impressionant. Els focs omplen el cel, amb gran varietat de formes i de colors. Tot sincronitzat. Perfecte. I encara veig la imatge de la dona que plora davant de les càmeres dient que per els jocs ha perdut la casa, i encara no n'hi han donat una de nova.

Al Museu Olímpic, de Lausanne, a on hi ha la seu del Comitè Olímpic Internacional, els jocs apareixen com el gran teatre d'un món que vol viure agermanat, en pau i llibertat. I penso que cada cop s'estan allunyant més del seu objectiu. Manen els interessos. El diner, el desenvolupament.

En mig de la retransmissió, cap al final, esplèndida imatge de la plaça de Tiananmen. Tristos records de repressió, d'estudiants morts perquè reivindicaven la fi d'un règim dictatorial. El món ho recorda. La plaça, tota engalanada de llums no aconsegueix esborrar la memòria.

Al final de la cerimònia, després de l'immens aparell dels focs, ja ho sabem: fum. Sí, molt de fum. Un núvol espès molt espès de fum que cobreix la ciutat. Això són aquests jocs, i segurament no tan sols aquests. Cada cop més, el món globalitzat que avança de la mà de les lleis de l'economia i del progrés sense límits. El món que s'enfonsa en una crisi econòmica, energètica, ecològica i alimentària. Aquest món no vol veure, no. No vol veure la realitat. I teixeix les seves cortines de fum, per no veure. Organitza cerimònies, per oblidar, per deixar-se adormir en el bressol de l'espectacle mediàtic. Fum. Molt de fum. Però el fum sempre acaba dissipant-se. Caldrà reaccionar. Perquè cada dia això esdevé insostenible. Potser que ens ho preguntem: A què juguem?

Carles Capó

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMILIA CRISTIANA

El passat diumenge dia 10 a les 23h. va néixer la Clara, filla de la Maite Burrel i en Samuel Fabra Raduà. FELICITATS A TOTA LA FAMÍLIA !!!!!!!

VACANCES

Aquests dies el nostre pastor estarà de vacances, si necessiteu quelcom de la comunitat podeu adreçar-vos a l'Enric Capó 934070573 o a l'Anna Guinot 626453437

I, recordeu, si aneu a fora, no us oblideu de la vostra comunitat i envieu una postal.